

postmodum facta fuisse, ad expolitiorum viuendi formam, quod eodem modo in constitutione rerumpublicarum accidisse credendum est. Esse verò cuncta vetusta, signum est, quòd Ægyptij (quorum antiquitas maxima putatur) leges habuerunt, & ciuilem institutionem. Quapropter viuendum est iis quæ sufficienter tradita sunt, & quæ deficienter reperire conandum. Quòd igitur agri & possessiones eorum esse debent qui arma tenent, quique partes sunt ciuitatis, dictum est: & qua de causa cultores illarum alios esse oportet, & quanta & qualis debet esse regio. De distributione verò ipsius regionis, & qui, & quales debent esse cultores, dicendum est. Quandoquidem neque communes omnium censemus esse debere possessiones, vt quidem tradidere: sed vsu amicabili communes fieri, neque debere vlli ciuium alimenta. De commensationibus videtur quoque omnibus vtile esse, vt assistent bene institutis ciuitatibus. Quam verò ob causam nobis quoque idem videatur, postea dicemus. oportet autem ciues vnuerfos ad eam communionem admitti, at non facile est, vt qui pauperes sint, contribuere statutam pensionem ex proprio possint, & ceteram domum gubernare. Præterea in sacrificiis, cultuque deorum sumptus communes esse debent totius ciuitatis. Est igitur necessarium in duas partes regionem diuidere, & aliam esse publicam, aliam priuatorum. Veraque illarum partium rursus diuidenda est: illius nanque partis quam publicam esse debere diximus, vna pars deorum cultui deputanda est, altera verò ad commensationum impensam. Cursus verò priuati agri pars vna ad proprias necessitates est deputanda, altera verò ad ciuitatem: vt duabus sortibus vtrinque distributis, amoborum locorum omnes participes sint. æquum enim & iustum ita se habet, & ad finitima bella concordantius. Vbi enim huic modus non seruatur, alij facilliter proflunt ad finitimorum inimicitias: alij nimium illas refugiant, & contra dignitatem. Quamobrem apud quosdam lex est, vt qui agros habent vicinos, hi non admittantur ad consilium belli aduersus illos suscipiendi, quasi ob priuatam sui causam rectè consilium dare non valentes. Agrorum igitur per hunc modum facienda partitio est, ob causas antedictas. Cultores autem ipsi, maximè qui-

A ἢ δὴ τοῦτο, διόλου γὰρ λαμβάνειν τὴν αὐξήσασθαι. ὡς καὶ τὰ πρὸς τὰς πολιτείας οἰόμεθα δεῖν τὸν αὐτὸν ἔχειν πρόπον. ὅτι δὲ πάντα ἀρχαῖα, σιμειῶν τὰ πρὸς Αἴγυπτον ὄντι. οὐ τοι γὰρ ἀρχαῖοτατος μὲν δοκοῦσιν εἶναι, νόμοι δὲ πτυχήεσσι καὶ τάξεως πολιτικῆς. διὸ δὲ τοῖς μὲν εἰρημύοις ἵκανῶς χρῆσθαι· τὰ δὲ παρελελειμμένα περὶ αὐτῶν ζητεῖν. ὅτι μὲν οὖν δεῖν τὴν

B χῶραν εἶναι τῆς ὄπλων κεικτιμύων, καὶ τῆς τῆς πολιτείας μετεχόντων, εἴρηται περὶ τερῶν· καὶ διὸ πᾶσι γεωργουμένοις αὐτῶν ἕτεροις εἶναι δεῖν καὶ πόσω τινὰ χρῆναι, καὶ ποίαν εἶναι τὴν χῶραν. πρὸς δὲ τῆς διανομῆς, καὶ τῆς γεωργουμένων, τίναν καὶ ποίους εἶναι χρῆναι, λιγύτερον περὶ τὸν ἐπιπέδον οὐτε κοινῶς φασκεῖν εἶναι τὴν κτήσιν, ἀσπέρτινες εἰρήκασι, ἀλλὰ τῇ χρῆσει φιλικῶς γενομένῳ κοινῶς· οὐ γὰρ δύναται οὐδένα τῶν πολιτῶν ἔσθῃς πρὸς συσπῆσαν τε σιωδδικαί πᾶσι χρῆσιμον εἶναι τῆς δὲ κεικτισκειασαυμῶν πόλεις ἰσάμεχθαι. διὸ μὲν δὲ ἀγίαν σιωδδικαί καὶ ἡμῶν, ὅσῃσιν ἐσθῆσιν. δεῖ δὲ τοῦτων κοινωμένῳ πάντας τοὺς πολίτας. οὐ βέβαιον δὲ τοῦ δόσπερος δόπῃ τῆς ἰδίων τε εἰσφέρειν τὸ σιωπταγμῶν, καὶ διοικεῖν τὴν ἄλλων οἰκίαν. ἔπι δὲ τὰ πρὸς τοὺς θεοῖς διαπανήματα κοινὰ πάσις τῆς πόλεως ὄντι. ἀναρχαῖον τοίνυν εἰς δύο μέρη διηρῆσαι τὴν χῶραν· καὶ τὴν μὲν εἶναι κοινῶν, τὴν δὲ τῆς ἰδιωτικῆς καὶ τοῦτων ἐκατέρων διηρῆσαι δίχα πάλιν. τῆς μὲν κοινῆς, τὸ μὲν ἕτερον μέρος, εἰς τὰς πρὸς τοὺς θεοῖς λειτουργίας· τὸ δὲ ἕτερον, εἰς τὴν τῶν συσπῆσαν διαπανήσιν. τῆς δὲ τῆς ἰδιωτικῆς τὸ ἕτερον μέρος, τὸ πρὸς τὰς ἐκατέρων

D χεραίας· ἕτερον δὲ, τὸ πρὸς τὰ πόλιν. ἵνα δύο κλήσιν ἐκείσιν ἠμερομέντων, ἀμφοτέρων τῶν τύπων πάντες μετέχουσιν. ἵτις τε γὰρ ἴσον οὕτως ἔχει, καὶ τὸ δίκαιον, καὶ τὸ πρὸς τοὺς ἀστυγέτονας πολέμοις, ὁμονοητικώτερον. ὅπου γὰρ μὴ τῶτων ἔχει τὸν ἔσπον, οἱ μὲν ἀλιγοροῦσι τὸ πρὸς τοὺς ὁμῆρους ἔχθρεσιν, οἱ δὲ λίαν φροντίζουσιν, καὶ περὶ τὸ καλόν. διὸ παρ' ἑτοίμοις νόμοις ὄντι τοὺς γετινῶντας τοῖς ὁμῆροις, μὴ συμμετέχων βουλήσιν τῶν πρὸς αὐτοῖς πολέμων. ὡς διὰ τὸ ἴσον ἐκ αὐτῶν ἀμφοτέρων βουλοῦσθαι καλῶς. τὴν μὲν οὖν χεραία ἀναρχαῖον διηρῆσαι τὸν ἔσπον τῶτων, διὰ τὰς περὶ εἰρημύας ἀγίας· τοῖς δὲ γεωργήσοντας μέγιστα μὲν εἶναι δεῖν κατ' ἀρχὴν δούλους εἶναι

F